

новането на едно национално сдружение за търговия с храни. Това сдружение ще се основе от държавната чрез министерствата: земеделие и държавни имоти, индустрия и търговия и финансово министерство, кооперативната централа за внос и износ и други кооперативни единици. То ще продължава с храни и фабрикатите им войската и другите обществени учреждения, то ще закупува и обработва резервни складове с храни, ще се занимава и с всички други операции в връзка с търговията с храни. По негово искане министерският съвет може да реши щото и мелничарите да набавят необходимото им жито

изключително от това сдружение по определена от него цена. Капиталът на сдружението ще бъде сто милиона лев — държавата ще даде 95 милиона лев, а остатъка кооперативната централа да внесе и износ и другите сдружени кооперации. Министерството на финансите ще отпусне други 400 милиона за операционен капитал. За покриване на евентуални загуби, може да се употреби 25 % от операционния капитал, който в такъв случай ще бъде попълнен от държавното съкровище от приходите от земеделиската такса от половин лев на килограм брашно.

Край на идния брой

ОКОЛО БОРБИТЕ ВЪ БЪЛГАРСКОТО ОБЩЕСТВО

25 януарий е деня на св. Григорий Богослов. Той беше Цариградски епископ в времето на императора Теодосия велики 379 г., когато религиозните борби бяха в своя разгар. Въ живота на тоя велик мъж, през време на тия борби, има един епизод много поучителен за всеки един човек на българ. общество, който желае да види културното дѣло въ нормалния му път, Григорий бил избран за епископ на II вселен. съборъ от 150 представители на истинните църкви. А Цариград е бил център на тия разпри. Обаче още не бил се свършил съборъ, когато пристигнали представители и от запад, по малко на брой. Тѣ намѣрили избора за неправилни, та по тая причина се започнали разсуждения, които отъ после се обвърнали въ истинска буря и мѣтежъ. Съборнието се раздѣлило на две враждебни партии.

Нѣма ли нѣщо подобно и тукъ, въ борбата на нашето общество, когато е дума кой да зема първо-

то мѣсто, пакъ макаръ това и да било свършено друга област? Било поради това, било поради други причини, истината налага да се каже, че тая борба толкова много се изостри, щото обществото неволно се увлече отъ нея и се раздѣли на два лагери, враждебни единъ на другъ. Обаче онова, което е станало тогава, нѣма ли да послужи за примѣръ и поука и тукъ, когато е на яве всичката вреда отъ тая борба? Ако ли това не стане, значи да се върнемъ много по-назадъ отъ времето, когато е действувалъ тоя святителъ, макаръ културата днесъ и да е много напреднала. Не съмъ членъ на обществото, но страдамъ не по малко отъ всички други, като виждамъ, че борбата губи своя нравственъ характеръ и се води на груби начала. Културното дѣло на Б. О. е священи и неприкосновенъ заветъ, къмъ който всеки трѣбва да се отнася съ нужния респектъ, както ония, които ръководятъ болшинството, тъй и ония на меншеството, пакъ и

всички ние, трѣбва да му служимъ честно и безкористо. Целта е възвишена и благородна, а и средствата трѣбва да бъдатъ такива. Иначе ще паднемъ въ катедрата на Езуитите, който всѣки и на всѣкъ не е осѣжда. Какъвъ е дългътъ на меншеството, читателю? ще прочетатъ това въ статията „Расколъ ли е, или Ересъ“ въ в. „Единство“. Тукъ е мѣстото да се каже две думи за ония на болшинството. Вестникъ „Нашъ Гласъ“ оповѣсти, че на 8 февр. ще се състои год. събрание на обществото, когато между друго ще се избере новъ 4 чл. за настоятелство. Какъвъ ще бъде резултатъ на избора, изобидо на цѣлия днесъ редъ на събранията, не може да се знае. Обаче онова, което съ положителност може да се каже е, че при такова настрояние то нѣма да мине безъ буря. А бурята разрушава, а не създава. Тогава какъвъ е дългътъ на настоятелството? Не другъ освенъ оня на св. Григорий Богословъ. А какъ е постигналъ той, когато вадѣлъ, че се разразила буря и мѣтежъ? Историята е свидетелъ, че той се направилъ всрѣлъ съборнието и казалъ: „Маже! Срамно е за васъ да повдигате разпри, кривоумия и бой. Моля, помирете се и се обикнете. Ако ли виждате, че азъ съмъ причина на вашето разногласие и разединение (разцепление) то разберете, че азъ не съмъ по честенъ отъ пророкъ Иона и, за да се уталожатъ бурята между васъ, вземете ме и ме хвърлете въ морето. Съгласенъ съмъ да пострадамъ, стига само да се помирите. Изринете ме отъ престола (високото мѣсто), изгонете ме отъ града, стига само да се обикнете“. Веднага следъ това той си подалъ оставката. Въ тоя епизодъ изпква на лице безграничната любовъ на тоя мъжъ къмъ общото дѣло. Той е пожертвувалъ и слова, и честъ, и голѣмнитъ материални облаги, какъ-

вито били свързани съ тоя постъ. А както се вижда отъ казаното по горе готовъ билъ и на самопожертвуване. При все това той издвигалъ победителя надъ цѣлото събрание, защото дѣлото, което той е починавалъ търпеливо и днесъ. Нѣй силния ударъ, който той е нанесалъ на противникитъ, това е било неговия примѣръ. Тѣй и тукъ, въ дѣлото на нашето К. Б. Общество, първи, тъй и последни, както представителитъ на болшинството, тъй и ония на меншеството, когато се събератъ и се опуснатъ въ дълги и широки разсуждения, нека иматъ предъ видъ силата и значението на онака истината, която тоя светъ мѣжъ ни завеща съ собственъ си примѣръ.

Откровень

Протестно събрание

На 1 февруари т. г. въ салона на Хр. Бобевъ се състои протестно събрание на дребнитъ индустриалци и занаятчиитъ противъ мажнотноноснитъ дѣлчии тяжести. Събраниято бѣ много добре посетено. На него говориха нѣколцина отъ мѣстнитъ занаятчи, а също така и председателя на занаятчийския съюзъ г. Александъръ Самуилъ отъ гр. Букурещъ. Последния осѣди остро общата, а най вече дѣлчната политика на днешното правителство. Той намира спасителния път въ организирането на всички занаятчи подъ знамето на занаятчийския съюзъ и изпращане въ парламента на свои представители, които биха защитили искрено и достойно интереситъ на занаятчийското съсловие. Предложи се и се гласува съответната за случая резолюция.

Вече година откакто съюза на дребнитъ индустриалци и занаятчиитъ урежда повсемѣстни протестни събрания и прави постѣпки предъ парламента и правителството

Илия Кривя

Промѣна въ общественото мнѣние ВЪ ФРАНЦИЯ

Въ последно време телеграфнитъ агенции ни донасятъ свѣденія, които не можемъ обясни иначе, освенъ като указание за една промѣна въ френското обществено мнѣние. Ще отбележимъ най-новитъ.

Едно влиятелно число френски литератори, артисти и учени са издали манифестъ, въ които съ остри фрази се осѣжда френската политика въ последнитъ десетолѣтия и въ който се иска съединението на

европейскитъ народи основано на свободното съгласие. Безцелно е вѣрежъ да обяснявамъ на читателъ какво разбира подписанитъ манифестъ подъ „свободно съгласие“, следъ като първонъ искатъ да престане „политиката на силата“.

Вториятъ важень фактъ е решението на социалистическата партия да откаже военнитъ кредити на правителството. Било подобно поведѣние въ социалистичъ не е

безпорна изненада: тѣ оставатъ само вѣрни на своята програма и една традиция. При все това, като знаемъ, че чрезъ това решение става възможна една нова дѣсна министерска формация, жетъ на социалистичъ добива признаци на една неотстъпчивост, която не се прилага освенъ при голѣми въпроси и въ решителни моменти.

Най-интересния случай, почти сензационаленъ, е обаче съ Маджиньо. Бившиятъ министъръ на войната въ кабинетитъ на Пуанкаре и Тардѣо (министъръ и сега на войната въ кабинета на Лавалъ б. р.), шефътъ на една националистична група въ камерата, човѣкътъ, който въ въ-

ржаванията никога не отстъпва първото мѣсто другиму, отъ денъ на денъ приема обезоръжаването. Това е една бърза и неочаквана промѣна, едно преображение, което по своята сензационностъ не се равнява освенъ съ това на Густавъ Херве, преминалъ и той, преди около месецъ, къмъ ревизионизма.

Г-нъ Маджиньо признава, че самъ въоръжаването, предъ видъ безпирнитъ прогресъ на военната техника, не може да даде достатъчна сигурностъ. Колкото и да харчимъ за пушки и мушкетъ, за войска и укрепления, колкото и да се съташъ за господари на най-дѣловитѣ изобретения, нападѣнитъ не се

По спирането на в. „Единство“

„В-къ „ЕДИНСТВО“ е спрян по нареждане на правителството“, така съобщава „Звезда Добруджа“ в брой 52. Мотиви за спирането му не се съобщават. Но каквито и да бъдат тѣ, дѣлото на правителството не може да не извика протеста на всички, който държат, че и българитѣ, като малцинство и като граждани въ тази страна, иматъ между другитѣ права и правото да иматъ собствена преса, правото да изразяватъ високо своитѣ малцинствени искания, да изяснятъ всички неправди и да бичуватъ всички неедъли.

Не е първиятъ случай, когато се посѣга на добруджанската българска преса. Това става вече система за всички правителства.

Протестътъ е неволенъ и затова силенъ, нѣго изказва измъчената добруджанска душа предъ будната обществена съвестъ, защото всички, които сѣ чели и отъ близо сѣ се интересували отъ онова, което се е писало въ вестникъ Единство, добре знаятъ, че той се списваше по начинъ, който не е оставялъ никакво съмнение, че отстоява правата на българското малцинство въ крага на законитѣ на страната.

Правителството съ спирането на вестника е извършило актъ на насилне по отношение на българско-

то малцинство въ Добруджа, което бѣ съкквало да явява въ „Единство“ изразителъ на своитѣ нужди и защитникъ на своитѣ интереси.

Съ безпринципното спиране на единъ малцинственъ вестникъ, правителството само широко хвърля причини за недоволство сръбъ едно население, което е дало и дава всички доказателства за своята лоялностъ. До като отъ въскрѣсе се чува покана да се не създаватъ причини за недоволство срещу малцинствата, въ насъ по искусственъ начинъ се замъчлива живота на българското малцинство, като му се отнема възможността да има свои вестници, чрезъ които да говори и се просвѣщава.

Насилнето е най лошото средство, съ което би могло едно правителство да си послужи, за да нахвърля пресата да му бъде послушна и подчинена. Пресата, това е будната обществена съвестъ, и тя най малко би могла съ насилие да се владѣе. Малцинствената преса е частичка отъ общата преса въ страната и въ никой случай не бива да се създаватъ за нея особени наредби и да се остави да самоститува подъ особени режими. Свободата на словото, гарантирана отъ конституцията за всички, ще трѣбва да се простре и върху българското малцинство.

Стига толкова неправда! Дайте ни това, което е наше право! Искаме свободенъ културенъ животъ! Искаме свобода на пресата си.

ДАТСКИЯ СЕЛЯНИНЪ

Францускиятъ писателъ Мотъ сочи датскиятъ селянинъ като образецъ за француския земеделецъ. Нѣма да бъде безинтересно за нашитѣ хора да знаятъ какъ живѣе датския селянинъ.

Датчанинътъ принадлежи къмъ скандинавската раса. Той е среденъ на ръстъ, здраво сложенъ, съразмеренъ, често русъ съ сини очи, които бавно се движатъ.

Отъ Ютландия ли, островитѣ или отдалѣнитѣ провинции произхожда датчанина, винаги обожава своето семейство. Обикновено има много деца, които всички, безъ изключение, му помагатъ въ обработването на земята. Най често тази земя е отъ най неблагоприятнитѣ и въпреки това, ако ти му дава добри добиви, то е следствие на знанието, практиката, предприемчивостта и упоритостта на датския селянинъ. Ако френскитѣ селени имаха такива земи, то бива ги оставили на целина твърда? Мотъ... Какво ли биха направили нашитѣ селяни?

Вътрешността на къщата на

датския селянинъ е нѣщо, което не познаватъ френскитѣ селени. Тя е твърде компактна, извънредно чиста, съ много удобства, съразмерно богатството на притежателя и. Стопанина винаги разполага съ работенъ кабинетъ, където държи цѣлото си сѣтководство, книгитѣ си по земледѣлнето и отраслитѣ му, както и други книги относно най различни нѣща. Приемната обикновено е до кабинета и най разкошно наредена. Въ нея хубавото пияно заема почетно мѣсто, на което нѣколко членове отъ фамилията умѣятъ добре да свършатъ.

Образованието на датския селянинъ, както професионалното, така и общото, е твърде широко. Човѣкъ не бива да се чуди, като чуе да разговаря дребенъ земеделецъ за француската революция, английския емигъ, ламбата на добитѣка, торения анализъ, чужди раси и добитѣкъ и пр. Той ще ви покаже статистика, която прави за своето самобразование. Тѣ засѣгатъ добива му въ жито, мѣтко, масло, както и

кошутската цена на дажитѣ за добитѣка му. Това образование той е получилъ въ общинскитѣ училища, откоде разширялъ го е въ допълнителнитѣ училища, които сѣ въ тѣсна връзка съ поместѣта на селенията. То му дава възможностъ да следи опититѣ съ различнитѣ култури, дори и самъ да предприема такива опити.

Следото това образование е причена да възприема съвеститѣ на земеделскитѣ учители, които иматъ при него да му подредятъ земата, нѣщо което е помогнало на датския селянинъ да има нѣм високи добиви отъ земята въ Европа.

Датскиятъ селянинъ не пренебрегва никон дребнуля, която другде поагриватъ на женитѣ, като мѣлкарство и птицевъдство. Той живо се интересува и отъ най малката дребнуля въ своето стопанство.

Стремения му къмъ знания го кара да бъде членъ на 4—5 професионални организации, въ които той намира всичко що го интересува по уредбата на стопанството си.

изъ сп. „Земледѣлие“

Изъ Окрѣга

С Вабунъ.

Маченикъ Трафонтъ „Заризанъ“ живоватъ

На 1 февруарий дѣло Димитъръ Поичевъ показилъ група селяни отъ кафенето въ домътъ си на „печерника“. Надвечеръ, когато виното уладяло съзнанието на всички, братята Стоянъ и Стефо Кириковъ показили другаритѣ си да си отидатъ. Почти всички възприели поканата му и тръгнали. Само Портакъ Т. Станковъ и още единъ останали въ къщи. Когато изѣздили на улицата, „заризановци“ забелязали, че двама отъ другаритѣ нѣмъ липсватъ. Врѣща се Стоянъ Кири-

изключени. Противникътъ може да притежава и по-унищожително оръжие. Освенъ това, казва г-нъ Маджидовъ, ако въоръжаванята продължаватъ, твърде близъкъ е моментътъ, когато военнитѣ разходи ще надминатъ финансовата способностъ на Франция. Особо последниятъ аргументъ е предназначени, изглежда, да смали достатъчно патриотичното усилие на националиститѣ около министъра на войната.

Грѣшно би било да сѣитаме промѣнитѣ, за които говоримъ, като отдалѣни факти извънъ еволюционната линия на френската действителностъ. Тѣ дѣстватъ, напротивъ,

предлюдието на една нова политическа ориентировка. Близката имъ връзка съ други проявления отъ економически характеръ става явна.

Наистина, официалнитѣ френски трогове подчертаватъ, че времето на бюджетнитѣ излизания е минало и че въ настоящия бюджетъ се предвижда единъ дефицитъ отъ 1 и половина милиарда франка. Индустриалното производство е въ чувствително спадане, сѣщо и външната търгувля. Безработни има още малко, но въ много индустрии се работи само по 3—4 дни седмично. Нахрал скандала Острикъ откри всички неедъли на социалната и економическа система.

Франция, при всичкото си богатство съ злато, не може да се изтъргне отъ общата криза. Правителството започна да мисли за кредитни карти, за една централа за хранителни продукти и за други извънредни мѣрки, които напоминатъ ужасната мизерия на войната.

Въ една подобна атмосфера естествено е да замѣкнатъ патриотичнитѣ трѣби. Тѣ не намиратъ вече отгласъ. И германската опасностъ не може вече да се спекулира, защото рейха (Германия) се више въ конвулсии и защото днесъ е ясно, както забелязва единъ френски дѣнварски вестникъ, че хитлериститѣ се подхранватъ отъ френ-

ската националистична преса и опортунитетъ.

Мяротворната дейностъ на г-нъ Брихатъ, който често следваше краенъ лѣвни изследване агресивната дѣйснция, днесъ се удебрява отъ голѣмото болшинство на френския народъ. Прочувственитѣ манифестъ за миръ, направенъ въ Женевъ, предизвика радостна експлозия, каквато не би предизвикала преди нѣколко месеца.

ж. „Advenir“ брой 14441

Плати ли си абонамента?

